20 de juny: Sant Adalbert de Magdeburg, bisbe i missioner

Text de l'Evangeli (*Mt* 28,16-20): En aquell temps, els onze deixebles se n'anaren a Galilea, a la muntanya que Jesús els havia indicat (...). Jesús s'acostà i els va dir: «Aneu, doncs, a tots els pobles i feu-los deixebles meus, batejant-los en el nom del Pare i del Fill i de l'Esperit Sant i ensenyant-los a guardar tot allò que us he manat (...)».

Sant Adalbert de Magdeburg, bisbe i missioner (910-981)

Mn. Antoni CAROL i Hostench
(Sant Cugat del Vallès, Barcelona, Espanya)

Avui celebrem sant Adalbert de Magdeburg (mestre d'Adalbert de Praga). Tres eixos caracteritzaren la seva vida: renovació espiritual (monàstica), acció missionera i organització institucional de l'Església. "Home d'esperit" i "home d'acció": no hi ha organització ni evangelització sense oració. Al segle X encara restaven llunyanes regions per a evangelitzar: fins allí arribà sant Adalbert, tot posant en joc la seva vida.

Essent jove, estigué vinculat a la cancelleria de sant Bru de Colònia, germà de l'emperador Otó I el Gran. Bo i renunciant a la vida de la cort, Adalbert entrà al monestir benedictí de sant Maximí de Trèveris (958). El 961 fou consagrat bisbe i enviat a la Rus de Kíev, ja que la princesa Olga havia sol·licitat un missioner de l'Església Catòlica. Com a conseqüència de l'oposició pagana, la missió tingué un desenllaç dramàtic. El 966 fou promogut com abat del monestir de Wissembourg (Alsàcia) i, dos anys després, fou nomenat arquebisbe de Magdeburg. Des d'aquesta posició, Adalbert va fer "d'arquitecte" de l'Església a l'Europa Central, exercint "l'ofici d'ensenyar" propi del sacerdoci («ensenyant-los a guardar tot allò que us he manat»): promogué la base institucional per a una evangelització de llarg abast, formant clergues i establint centres eclesiàstics.

—Els resultats no foren immediats, però el seu treball posà les bases per a la cristianització de les latituds de l'Europa de l'Est, la qual cosa el fa mereixedor del títol "Apòstol dels eslaus".